

Protagonistes de la innovació educativa. Josep Gabriel Lluís. Institut Baix Camp

---

Jo sempre dic que, si no hagués estat director, hagués estat esportista. M'agrada córrer, em relaxa. Si cada vegada puc córrer una mica més, puc millorar la marca, també m'agrada, em satisfà. Aquest caràcter de voler millorar una mica més el tinc present a la feina i les aficions. Sóc una persona competitiva, vull guanyar una cursa però també que el meu centre sigui el millor i tingui reconeixement.

- Hola, bon dia... què tal? Esteu adormits, com sempre, o què?
- Recordeu que abans ha sortit "in". "In" més ablatiu i més acusatiu.

"In" més ablatiu, lloc estàtic.

Sempre, des de petit, em preguntaven què volia ser i em sortia la paraula *mestre*. Mestre, professor... És a dir, ensenyar sempre m'ha agradat. El llatí va aparèixer a la meva vida i em va encantar aquesta matèria, cada vegada em va agradar més i vaig tenir clar que volia ser professor de llatí.

- "Reginam exsanguem"
- *Profe*, tu saps el problema que vaig tenir per trobar això?
- El què?
- Això.
- Però si és aquí.

(rialles)

Entrar a classe de llatí per a mi és de les coses més gratificants que hi ha, perquè quan es tanca la porta, només penso en el llatí, és on trobo el meu hàbitat totalment natural. El nostre centre treballa per intentar personalitzar l'aprenentatge. Conèixer l'alumne i donar-li un plus, unes matèries més, un currículum, una motivació extra perquè se senti ben acollit al centre i tingui més rendiment.

Un dels projectes potents que tenim al centre és el teatre musical, que l'ensenyem a quart d'ESO. Aprofitem les assignatures optatives, fins i tot assignatures com Ètica, per ensenyar valors, però a través de projectes.

- D'acord, quan vulgueu. La brodeu, la fem tota i fem cançó. Tota la part de ball que teniu assajada la fem i la resta que no tenim assajada l'acabem de cantar i ja està.

- Aquest país la coneix menys que a ella.
- Clar, i tu el coneixes tant.

Estan actuant, cantant... altres companys els ajuden a fer els decorats, altres els ajuden a maquillar-se. Crea molta cohesió de grup. L'alumne se sent motivat en aquesta mena de projectes perquè ell és el protagonista. Deixa de ser l'element, a vegades passiu, que està en una classe i ell realment és el protagonista, té una responsabilitat, tots depenem del primer actor o del cor perquè tot surti bé.

Quan comences un projecte, sempre has d'assumir que tindràs reticències. La gent està a la zona de confort, en el seu hàbitat, i li costa molt canviar. El principal és tenir uns objectius clars i intentar anar a poc a poc perquè es vagin transmetent a tot el claustre de professorat. Però si tens les idees clares i trobes un grup de gent que realment està motivat, has d'anar a poc a poc convencent, anar sumant i sumant gent.

L'objectiu, el futur per a l'institut és aconseguir que cada vegada l'alumnat se senti millor quan està aquí, més orgullós d'estar a l'institut, que les famílies cada vegada n'estiguin més satisfetes i que confiïn cada vegada més en nosaltres. Aquest és l'objectiu general, perquè això ens durà a tot. Quan l'alumne estigui orgullós i motivat, els resultats acadèmics seran millors, el seu índex de cohesió social serà millor. Aquest és el gran objectiu del centre. Cap més.